Přeměna rodových jmen slovanských na jména německá provádí se nyní velmi zhusta ve Vídni i v ostatním německém Rakousku. Již asi po třetí neb po čtvrté čteme ve vídeňských listech právnických, že povolena přeměna jména rodového, na př. vrchnímu radovi Vaculíkovi na jméno: »Walten«, zemskému radovi Ludvíku Chocholkovi na jméno »Lenz«, zemskému radovi Leonu Pavlíčkovi na jméno »Paul«, notáři Tvrzníkovi na jméno »Fohndoerfer« atd. Takové přeměny — ano ještě více zkomolení slovanských jmen cestou úřední i neúřední dělo se ovšem již za starého Rakouska — přece však nikoliv tak zhusta a tak okázale jako nyní. Že by naopak u nás zaměněna byla jména německá na slovanská — jsme ještě neslyšeli.

Polská komise kodifikační. Dovídáme se z G. H. z 21. září 1919 čís. 39—40, že v Polské republice zákonem ze 6. července 1919 utvořena jest polská komise kodifikační. Úkolem jejím jest příprava potřebných zákonných osnov za souhlasu ministerstva spravedlnosti aneb i na základě usnesení sněmovních aneb z vlastního popudu komise. Na ministerstvu spravedlnosti jest, aby osnovy ve sněmu podávalo. Tomuto ministerstvu také musí komise podávati občasné zprávy o své činnosti. Komise skládá se ze 40 členů a ministr spravedlnosti může se zúčastniti jednání buď osobně neb delegátem. Presidenta a vicepresidenta této komise jmenuje president republiky, rovněž jako prvních 40 členů komise na návrh ministra spravedlnosti a zemského maršálka. Jednací řád, organisaci a řád pracovní si stanoví komise sama — Máme-li na mysli neřídkou ukvapenost a tím zaviněnou nedostatečnost nových zákonů, seznáme důležitost a prospěšnost takové kodifikační komise též pro naši československou republiku. Polska jest ovšem ve věci té ve výhodě tím, že do komise může povolati teoretiky a učence ze tří universit (z Varšavy, Krakova i Lvova), kdežto my měli jsme dosud jen jednu universitu a tím i obmezený počet teoretických odborníků. Možno důvodně a pevně doufati, že rozvojem nových universit v Brně i v Bratislavi také nám za krátko dostávati se bude dostatek způsobilých a školených členů pro československou kodifakční komisi, jejíž potřebu a prospěšnost netřeba dokazovati.

Právnická rychlopříprava Dra J. Schuberta. Ke článku uveřejněnému pod tímto nadpisem v minulém sešitě poslal nám p. Dr. Jan Schubert opravu ve smyslu § 19. tisk. zák. Poněvadž jsme svůj článek uveřejnili, majíce pro svá tvrzení doklady, odmítáme uveřejniti zaslanou opravu.